

12 maig 1937

sang no té aturador i la sang crida sang nova...

Barcelona és generosa, és hospitalària, acullidora per als forasters; ampara els desvalguts que arriben de terres llunyanes i tot seguit s'hi troben bé. En paga, ja ho veieu: molts forasters senten un odi estúpit a tota cosa nostra i es produeix la topada sagnant i ens fan sortir, a contra cor, a oposar la nostra resistència a la violència. "Es un mal donat".! Per damunt la gran ciutat ha passat l'estrella negra.

Esperit nou?.. Ansies d'avançament humà?.. Esperit revolucionari?... No, no! Mentida!: Estupidesa! estupidesa! estupidesa!
"Mal donat"!

Cal esforçar-se molt per a superar el neguit i aplacar els nervis exaltats davant aquestes lluites fratricides. Quina tristesa! Els obrers barallant-se i matant-se! Quina pena!. Tots teniu les mateixes ànsies de millorament. Tots teniu la mateixa necessitat de guanyar el pa, aquell pa que és l'únic pa sagrat compartit amb els fills i l'esposa, aquell pa que és la única veritable eucaristia i l'únic pa que és sant. I vosaltres que teniu els mateixos neguits i les mateixes necessitats, vosaltres goseu barellar-vos?

Que no us en doneu compte que això que patiu "és un mal donat"? Que no ho veieu que teniu l'enemic en els vostres propis rengles que s'esforça en fomentar la discòrdia per a ensorrar-vos definitivament i es frega les mans de satisfacció en veure que es produeix la lluita? Que no veieu que hi ha en els vostres rengles els lerrouistes d'ahir que avui fan de revolucionaris màxims i no són res més que els llimacs de sempre? Que no veieu, germans anarquistes, que en els vostres rengles com en els rengles dels altres sectors, s'hi ha ficat el catòlic malànima que no té manies en saltar d'extrem a extrem mentre pugui portar a cap la seva obra jesuítica? M'encaro a vosaltres, anarquistes, perquè sou els que estimo més. Però, cal que us digui una veritat que ningú por desmentir: En el món només hi ha hagut una dotzena escassa d'anarquistes. Han estat els millors; els homes més purs, els més intel·ligents, els més cultivats i els més bons. Perquè, per a ésser anarquista es necessita una cultura i sobre tot una bondat il·limitada. Podeu creure que en un moment donat hi hagi damunt un tros de món, damunt la nostra terra, milers i milers d'anarquistes? tandebò! Però, si fós així, el comportament fóra un altre.

"Es un mal donat"! Cal extirpar-lo i tots junts hem d'esforçar-nos en ofegar en la claror redemptora de la bondat i de la germanor proletàries aquesta estrella negra que porta les puntes afilades per a escampar el dolor, la mort i la misèria.

Fem que mai més, per damunt de la nostra gran ciutat, no pugui passar l'estrella negra!

Salvador Perarnau

=====